

פָּרָשַׁת וַיֵּצֵא

"וַיִּשְׁכַּב בַּמָּקוֹם הַהוּא" (כח, יא)

יַעֲקֹב אָבִינוּ לָמַד אַרְבַּע עֶשְׂרֵה שָׁנָה לִלֹּא הַפְסָקָה, כְּמוֹ שֶׁמְּבָאֵר רַשִׁ"י עַל הַפָּסוּק "וַיִּשְׁכַּב בַּמָּקוֹם הַהוּא" (עַל פִּי בְּרֵאשִׁית רַבָּה סח, יא): "בְּאוֹתוֹ מָקוֹם שָׁכַב, אֲבָל י"ד שָׁנִים שֶׁשִּׁמֵּשׁ בְּבֵית עֵבֶר לֹא שָׁכַב בַּלַּיְלָה, שֶׁהָיָה עוֹסֵק בַּתּוֹרָה".

אִם רוֹצִים אָנוּ לְקַבֵּל מֻשָּׂגִים עַל הַתְמָדָה בַּתּוֹרָה, רָאִינוּ בְּדוֹרֵנוּ אֶת הַסְּטַיְיפְּלֶער זצ"ל, גִּיסוֹ שֶׁל מָרָן הַ"חָזוֹן אִישׁ" זצ"ל.

מִשְׁפַּחַת קָרֶלִיץ, מִשְׁפַּחְתּוֹ שֶׁל הַ"חָזוֹן אִישׁ", הָיְתָה מֵהַמִּשְׁפָּחוֹת הַחֲשׁוּבוֹת בְּיוֹתֵר בְּקוֹסוֹבָה, עִיר הוֹלַדְתּוֹ. כַּאֲשֶׁר הִגִּיעָה אֲחוֹתוֹ לְפִרְקָהּ, חִיפֵּשׂ לָהּ הַ"חָזוֹן אִישׁ" חָתָן, וְהִגִּיעַ אֵלָיו שִׁמְעוֹ שֶׁל תַּלְמִיד חָכָם מֻפְלָג, וּשְׁמוֹ רַבִּי יַעֲקֹב יִשְׂרָאֵל קַנְיֶיבְסְקִי.

בְּאוֹתָם יָמִים הוּא כְּבָר הוֹצִיא קוֹנְטְרֵס תּוֹרָנִי, וּמִמֶּנּוּ רָאָה הַ"חָזוֹן אִישׁ" אֶת גַּדְלוּתוֹ בַּתּוֹרָה. כַּאֲשֶׁר הִצִּיעוּ לַסְּטַיְיפְּלֶער אֶת הַשִּׁידּוּךְ, הוּא הָיָה צָרִיךְ לִנְסוֹעַ בְּרַכֶּבֶת, כְּאַרְבַּע שָׁעוֹת נְסִיעָה.

סֵדֶר הַלִּימוּד שֶׁלּוֹ הָיָה לִלְמוֹד בִּרְצִיפוּת יוֹם וָלַיְלָה וְיוֹם, שְׁלוֹשִׁים וְשֵׁשׁ שָׁעוֹת, לְאַחַר מִכֵּן לִישׁוֹן כַּמָּה שָׁעוֹת וְשׁוּב לַחֲזוֹר וְלִלְמוֹד. כֵּיוָן שֶׁהָיָה צוֹרֵךְ לִנְסוֹעַ בְּרַכֶּבֶת, עָשָׂה הַסְּטַיְיפְּלֶער חֶשְׁבּוֹן שֶׁיִּלְמַד אַרְבָּעִים וּשְׁמוֹנָה שָׁעוֹת בִּרְצִיפוּת, וּלְאַחַר מִכֵּן יוּכַל לִישׁוֹן בָּרַכֶּבֶת.

אֶלָּא שֶׁכַּאֲשֶׁר עָלָה לָרַכֶּבֶת, הוּא רָאָה שֶׁהַמּוֹשָׁבִים שָׁם מְרֻפָּדִים, וְהָיָה לוֹ חֶשְׁשׁ שֶׁמָּא יֵשׁ בָּהֶם שַׁעַטְנֵז, לָכֵן נִשְׁאַר לַעֲמוֹד כָּל הַנְּסִיעָה. כָּךְ שֶׁכַּאֲשֶׁר הִגִּיעַ לִמְחוֹז חֶפְצוֹ, הָיָה זֶה לְאַחַר שֶׁלֹּא יָשַׁן חֲמִישִׁים וּשְׁתַּיִם שָׁעוֹת!

לִפְנֵי הַפְּגִישָׁה הוּא בִּיקֵּשׁ שֶׁיְּאַפְשְׁרוּ לוֹ לִישׁוֹן מְעַט, אֲבָל גַּם לְאַחַר הַשֵּׁינָה הַקְּצָרָה הִגִּיעַ לִפְגִישָׁה כְּשֶׁהוּא עָיֵף וְרָצוּץ, וּבְמַהֲלָכָהּ נִרְדַּם מִדֵּי פַּעַם... אִם לֹא דַּי בְּכָךְ, גַּם שְׁמִיעָתוֹ הָיְתָה לְקוּיָה.

הַסִּיבָּה לְכָךְ: הוּא גָּוִיס לַצָּבָא הָרוּסִי, וְשָׁם הֻצַּב בְּאֶחָד מִלֵּילוֹת שַׁבָּת בְּעֶמְדַּת שְׁמִירָה. הָיָה זֶה בַּקּוֹר הָרוּסִי, כַּאֲשֶׁר הַטֶּמְפֶּרָטוּרָה בַּחוּץ הָיְתָה הַרְבֵּה מִתַּחַת לְאֶפֶס. לֹא הָיָה לָכָל חַיָּיל מְעִיל חָרְפִּי, מִי שֶׁזָּצָא לִשְׁמִירָה

לעי"נ הרה"צ
ר' **פנחס** בן ר' **בנימין בינוש** רוזנבוים זצוק"ל
כ"ו בניסן תשע"ז

קִבֵּל מְעִיל חַם כְּדֵי שֶׁיּוּכַל לִשְׁרוֹד בַּקּוֹר.

כַּאֲשֶׁר הִגִּיעַ תּוֹרוֹ שֶׁל הַסְּטַיְיפְּלֶעֶר לָצֵאת לִשְׁמִירָה בְּלֵיל שַׁבָּת, הוּא גִּילָּה כִּי הַחַיָּיל שֶׁהָיָה לְפָנָיו תָּלָה אֶת הַמְּעִיל עַל עֵץ סָמוּךְ.

לְפִי הַמְּסוּפָּר, הוּא נִמְנַע מִלְּהוֹרִיד אֶת הַמְּעִיל מִן הָעֵץ מִפְּנֵי קְדֻשַּׁת הַשַּׁבָּת, וְכָךְ הֶעֱבִיר אֶת כָּל הַלַּיְלָה בְּלִי מְעִיל, בַּקּוֹר נוֹרָא, כְּשֶׁהוּא מֵזִיז אֶת גּוּפוֹ כָּל הַזְּמַן כְּדֵי לְהִתְחַמֵּם. אֶת הָאָוְונְיִים אִי אֶפְשָׁר לְהָזִיז, וּמֵהַקּוֹר נִפְגְּעָה שְׁמִיעָתוֹ.

כַּאֲשֶׁר הִסְתַּיְּימָה הַפְּגִישָׁה, סִיפְּרָה אֲחוֹת ה"חֲזוֹן אִישׁ" עַל הַבָּחוּר הַמְּיוּעָד, שֶׁבְּמַהֲלַךְ הַפְּגִישָׁה נִרְדַּם כַּמָּה פְּעָמִים, וְגַם כַּאֲשֶׁר הָיָה עֵר, בְּקוֹשִׁי שָׁמַע אֶת מַה שֶּׁאָמְרָה. בֵּרֵר ה"חֲזוֹן אִישׁ" אֶת הָעִנְיָן וְאָמַר לַאֲחוֹתוֹ: "הַסִּיבָּה שֶׁהוּא נִרְדָּם בְּמַהֲלַךְ הַפְּגִישָׁה, הִיא בִּגְלַל יִרְאַת הַשָּׁמַיִם הַמְּיֻחֶדֶת שֶׁלּוֹ, שֶׁנִּמְנַע מִלִּישׁוֹן בַּדֶּרֶךְ מֵחֲשַׁשׁ שֶׁעַטְנֵז, וּבְעִנְיַן הַשְׁמִיעָה, אָכֵן הוּא לֹא שׁוֹמֵעַ טוֹב, אֲבָל אֲנִי מַבְטִיחַ לְךְ שֶׁכָּל הָעוֹלָם יִשְׁמְעוּ מִמֶּנּוּ!"

(וקראת לשבת עונג)

"וְנָתַן לִי לֶחֶם לֶאֱכֹל וּבֶגֶד לִלְבֹּשׁ" (כח, כ)

מַעֲשֶׂה בְּחָסִיד שֶׁנִּכְנַס פַּעַם אֶל רַבּוֹ, כ"ק הָאַדְמוֹ"ר מִגּוּר בַּעַל הַ'אִמְרֵי אֱמֶת', וְתִינָּה בְּפָנָיו אֶת חֶסְרוֹן פַּרְנָסָתוֹ, אֶת דָּחְקוֹ הָרַב וְסִבְלוֹ הַגָּדוֹל מִדְּקְדּוּקֵי עֲנִיּוּת שֶׁנִּכְפּוּ עָלָיו. נַעֲנָה הָרַבִּי וְיָעַץ לוֹ: "תִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה וְזֶה יוֹעִיל לְךְ לְפַרְנָסָה טוֹבָה!"

הוֹסִיף הֶחָסִיד לְתַנּוֹת בְּמַר נַפְשׁוֹ: "וְכֵיצַד זֶה אוּכַל לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה בְּשָׁעָה שֶׁאֵין בְּבֵיתִי לֶחֶם לֶאֱכוֹל?" הִפְטִיר הָרַבִּי לְעֻמָּתוֹ בְּחִיּוּךְ: "נוּ, מָה לֹא עוֹשִׂים בִּשְׁבִיל פַּרְנָסָה..."

(הלמות עמלים, ח"ב)

"וַתַּחֲלֵף אֶת מַשְׂכֻּרְתִּי עֲשֶׂרֶת מֹנִים" (לא, מא)

חֲסִידִים מְסַפְּרִים, שֶׁהִגִּיעַ אֶחָד לְרַבִּי ר' הֶעניךְ מֵאַלֶכְסַנְדֶּר זצ"ל בִּשְׁאֵלָה. מָה הַתּוֹעֶלֶת שֶׁיֵּשׁ לַחֲסִידִים מִנְּסִיעָתָם לְרַבִּי? מוּבָן אֵלּוּ הַיּוֹשְׁבִים בַּשֻּׁלְחָן וְשׁוֹמְעִים אֶת הַתּוֹרָה שֶׁהָרַבִּי אוֹמֵר וּמְקַבְּלִים שִׁירַיִים.

אֲבָל הַלָּלוּ שֶׁנִּדְחָקִים בַּשּׁוּרָה הַחֲמִישִׁית, הַשְּׁבִיעִית וְהָעֲשִׂירִית, דִּבְרֵי תוֹרָה אֵינָם שׁוֹמְעִים, אֶת הָרַבִּי אֵינָם רוֹאִים, וְשִׁירַיִים אֵינָם מַגִּיעִים אֲלֵיהֶם. אִם כֵּן, מָה הַתּוֹעֶלֶת בִּנְסִיעָה?

עָנָה לוֹ הָרַבִּי בְּסִיפּוּר: כְּשֶׁהָיִיתִי יֶלֶד וְלָמַדְתִּי בַּחֶדֶר, הִגִּיעָנוּ לַפָּסוּק 'וַתַּחֲלֵף אֶת מַשְׂכֻּרְתִּי עֲשֶׂרֶת מֹנִים'. שָׁאַלְתִּי אֶת הַמְּלַמֵּד: כֵּיצַד יִתָּכֵן מֵאָה פְּעָמִים? הֲלוֹא הוּא אָמַר עֲקוּדִים וְעָשָׂה בְּרֻדִּים, אֲבָל לְמֵאָה זֶה לֹא מַגִּיעַ. עָנָה לִי הַמְּלַמֵּד: בְּנִי הַיָּקָר, מַה מְּשַׁנֶּה אֵיךְ הֶחֱלִיף? אֲנִי יוֹדֵעַ דָּבָר אֶחָד: סוֹף כָּל סוֹף יַעֲקֹב הִתְעַשֵּׁר מִזֶּה. מַה נַּפְקָא מִינָה אֵיךְ הִתְעַשֵּׁר? הָעִיקָּר שֶׁהִתְעַשֵּׁר.

גַּם אֲנִי, בְּנִי, רוֹאֶה שֶׁעַל יְדֵי הַנְּסִיעוֹת נוֹסָף לַחֲסִידִים תּוֹרָה, יִרְאַת שָׁמַיִם וְיַהֲדוּת. דַּי לִי בָּזֶה. הָעִיקָּר שֶׁהִתְעַשְּׁרוּ. (יגדיל תורה)

לקבלה במייל: LikutimNiflaim@gmail.com